

Tid til tillid

FSR – danske revisorers skatteudspil

Maj 2026

Tid til tillid

Vi skal give os tid til at værne om tilliden mellem stat og borger. Borgere og virksomheders retssikkerhed skal være en klar prioritet, og der skal ryddes op i skattelovgivningen.

Tid til tillid er FSR – danske revisors bud på regler, der er forvaltelige og robuste, og som samtidig imødekommer, at der bliver taget det nødvendige politiske ansvar. Tiden er nu.

Introduktion

Et velfungerende skattesystem er en forudsætning for både et konkurrencedygtigt erhvervsliv og en effektiv offentlig sektor. Når reglerne er klare, forudsigelige og administrativt håndterbare, styrker det både retssikkerheden for virksomheder og tilliden til myndighederne.

FSR – danske revisorer arbejder for at skabe et robust, transparent og enkelt skattesystem for både borgere og virksomheder. Som samfundets tillidsrepræsentanter arbejder vi i spændingsfeltet mellem erhvervslivet og myndigheder. Vi oplever på nærmeste hold, når uklare regler, skiftende praksis og tung administration skaber usikkerhed og unødige byrder for vores medlemmer – og dermed også dansk erhvervsliv og borgere. Det er til skade for såvel retssikkerheden som konkurrenceevnen.

For det er ikke kun revisorbranchen, der i dagligdagen møder bureaukrati; det er også danske virksomheder, der risikerer at blive mødt med krav, de ikke kender til, regler, der er forældede eller regler, der forvaltes i strid med de politiske intentioner af myndighederne. Det skaber uforudsigelighed og usikkerhed, som i sidste ende udfordrer tilliden til skattesystemet. Derfor er det vigtigt, at der i fællesskab arbejdes for en mere ensartet praksis og tydeligere rammer, så både virksomheder, den enkelte skatteyder og myndighederne har et fælles grundlag at navigere efter.

Samtidig ser vi, hvordan nye globale og europæiske initiativer som Pillar II (minimumsbeskatningsloven), VAT in the Digital Age (ViDA)-pakken og Carbon Border Adjustment Mechanism (CBAM) risikerer at lægge yderligere administrative lag oven på et i forvejen komplekst regelsæt. For at sikre, at Danmark fortsat er et attraktivt land at drive virksomhed i, er det afgørende, at vi forholder os kritisk og konstruktivt til, hvordan vi omsætter internationale regler til nationale regler, der er anvendelige i praksis og proportionale.

Tid til tillid har fokus på både den enkeltes retssikkerhed og de praktiske rammer, som virksomheder, revisorer og skatterådgivere møder i hverdagen. Udspillet er ikke udtømmende, men identificerer centrale principper og peger på konkrete tiltag, der kan forbedre kvaliteten af skattelovgivningen og dens anvendelse i praksis. Vi betegner det som *lovgivningsmæssig hygiejne*. Forslagene i udspillet forudsætter politisk prioritering og et tæt samspil mellem lovgiver og forvaltning, og vi håber, at både politikere og embedsværk vil tage vores forslag i betragtning. Mange af forslagene indebærer begrænsede eller ingen provenumæssige konsekvenser.

FSR – danske revisorer står naturligvis til rådighed for yderligere dialog og faglig sparring.

Indhold

Regelforståelsen hos myndighederne bør gentænkes.....6

1. Skatteombudsmand.....6
2. Afklaring – hvornår er der tale om en praksisændring?7
3. Sagsbehandlingstider 8
4. Skattekontrol og straffesager 8
5. Adgang til omkostningsgodtgørelse.....9
6. Omgørelsesadgang ved forkert indkomstmodtager.....10
7. Adgang til deponering af skattekrav under domstolsprøvelse.....11
8. Bedre adgang til henstand ved klage- og domstolsprøvelse.....12
9. Tilpasning, når dansk praksis underkendes.....12
10. Måltrettet anvendelse af solnedgangsklausuler på skatteområdet.....13

Regelforenklning styrker effektiviteten..... 15

11. Stop overimplementering af international skattelovgivning15
12. Mindre administration ved indeholdelse af kildeskat16
13. Registrering af udenlandske værdipapirdepoter.....17
14. Klarhed i forhold til forsknings- og udviklingsfradraget18
15. Afskaf den skønsmæssige fradragprocent for mobiltelefon mv.....18
16. Gør kantinemomsen mere simpel19

Regelforenklning ved omstrukturering af virksomheder 20

17. Forenklet anvendelse af kildeartsbegrænsede tab inden for sambeskatning20
18. Formålstjenlige regler for fremførsel af kildeartsbegrænsede tab ved skattefri omstrukturering20
19. Modernisering af reglerne for fusionsdatoer ved skattefrie fusioner21
20. Delårsopgørelse ved spaltning21
21. Skattepligtig spaltning med tilbagevirkende kraft21
22. Symmetriske beslutningsfrister ved skattefri virksomhedsomdannelse22
23. Omdannelse af virksomheder med blandet ejerkreds22
24. Klare værdiansættelsesregler ved omdannelse til eksisterende selskaber23

Asymmetri i beskatningen mellem stat og borger skal bekæmpes.....	24
25. Renteregler ved overskydende skat.....	24
26. Klare regler for momsfradrag ved betingede kontantrabatter.....	24
27. Genoptagelse og forældelse.....	25
28. Styrk gennemsigtigheden af konsekvensvurderinger.....	25
29. Lovtekniske krydshenvisninger	26

Regelforståelsen hos myndighederne bør gentænkes

1. Skatteombudsmand

I 2025 lancerede SVM-regeringen et statsligt arbejdsprogram, der skal reducere de administrative omkostninger i staten med mindst 5,5 mia. kr. frem mod 2030. Som led i besparelserne blev Borger- og retssikkerhedschefen som funktion nedlagt pr. 1. april 2026.

Borger- og retssikkerhedschefen blev ellers oprettet i 2006 som en uafhængig funktion, men inden for Skatteministeriets koncern og med det formål at styrke retssikkerheden på skatteområdet. Funktionen skulle sikre et vedvarende fokus på borgernes retssikkerhed i Skatteforvaltningen og skulle samtidig bidrage til, at skatteydere blev mødt med en ensartet og retfærdig behandling.

Nedlæggelsen af funktionen blev begrundet med, at Skattestyrelsen er blevet styrket, og at der i 2017 blev oprettet et særligt skattekontor hos Folketingets Ombudsmand. FSR – danske revisorer anerkender betydningen af Ombudsmandens skattekontor, som styrker kontrollen på et komplekst område. Men det ændrer imidlertid ikke ved behovet for en instans med et eksplicit ansvar for retssikkerhed på skatteområdet med henblik på at understøtte tilliden til Skatteforvaltningen.

Derfor ser vi med bekymring på nedlæggelsen, som forekommer uhensigtsmæssig i en tid, hvor skattekontrollen intensiveres, mens anvendelsen af data og AI hurtigt udvikler sig, og der fortsat opleves lange sagsbehandlingstider og alvorlige problemer bl.a. på ejendomsvurderingsområdet. Der er således en risiko for, at der opstår et tomrum i beskyttelsen af borgernes og virksomhedernes retssikkerhed på skatteområdet.

FSR – danske revisorer foreslår:

Vi foreslår, at der oprettes en uafhængig skatteombudsmand, der placeres uden for Skatteforvaltningen, men tillægges reelle og operationelle beføjelser på skatteområdet.

Skatteombudsmanden skal være uafhængig af Skatteforvaltningen og referere direkte til Folketinget eller en tilsvarende uafhængig instans – på linje med Folketingets Ombudsmand, men med et specialiseret virkeområde.

Skatteombudsmanden skal ikke erstatte klagesystemet eller domstolene, men fungere som et forebyggende og korrigerende supplement, der kan gribe ind tidligt og systemisk – før problemerne udvikler sig til omfattende klagesager,

domstolstviser eller bred offentlig kritik. En skatteombudsmand bør også kunne udtrykke kritik af materielle vurderinger, eksempelvis af Skatteforvaltningens begrundelser for et bestemt resultat.

En skatteombudsmand har dermed ikke et overlap med Folketingets Ombudsmand. Skatteombudsmanden skal sikre, at færre sager overhovedet ender hos Ombudsmanden og domstolene. Ombudsmanden er retssikkerhedens vagthund. Skatteombudsmanden er retssikkerhedens ledsager.

FSR – danske revisorer foreslår, at skatteombudsmanden bl.a. tillægges følgende beføjelser:

- Mulighed for på eget initiativ at undersøge praksis, styresignaler, vejledninger og sagsbehandling i Skatteforvaltningen.
- Mulighed for at udstede bindende påbud om praksisændringer, når en praksis vurderes ulovlig eller klart retssikkerhedsmæssigt uforsvarlig.
- Kompetence til at kræve praksis sat i bero, indtil retstillingen er afklaret.
- Adgang til alle relevante oplysninger i Skatteforvaltningen.
- Pligt til at afrapportere systemiske retssikkerhedsproblemer offentligt og regelmæssigt.

2. Afklaring – hvornår er der tale om en praksisændring?

Skatteforvaltningen skelner mellem 'praksisændringer' og 'præciseringer'. Kun *praksisændringer* har som udgangspunkt fremadrettet virkning. I praksis anvendes betegnelsen *præcisering* til at gennemføre ændringer med tilbagevirkende kraft, og det svækker borgernes og virksomhedernes mulighed for at indrette sig på gældende ret og undergraver dermed retssikkerheden.

Vi mener, at det afgørende for myndighedernes definition og ordvalg bør være, om der faktisk ændres ved en administrativ praksis gennem en årrække. Denne administrative praksis kan både være kommet til udtryk som afgørelser, være formuleret i Den Juridiske Vejledning og/eller som en mangeårig, almindelig accept af en bestemt fortolkning.

FSR – danske revisorer foreslår:

Vi foreslår, at der indføres klare og retligt bindende kriterier for sondringen mellem *praksisændringer* og *præciseringer*. Hvis borgere og virksomheder har indrettet sig på en fast administrativ praksis, skal ændringerne behandles som praksisændringer med fremadrettet virkning. Betegnelsen 'præcisering' bør kun kunne anvendes med tilbagevirkende kraft, hvis det kan dokumenteres, at der ikke har været en hidtidig praksis. Det vil styrke forudsigeligheden, tilliden og retssikkerheden i skattesystemet.

3. Sagsbehandlingstider

Lange sagsbehandlingstider har i årevis udgjort - og udgør fortsat - et strukturelt problem i vores Skatteforvaltning. For borgere og virksomheder kan sager strække sig over flere år, i nogle tilfælde op mod et årti, før der træffes afgørelse. Konsekvenserne er betydelige, ikke alene økonomisk, men også i forhold til retssikkerhed, tillid til Skatteforvaltningen samt borgeren og virksomhedens mulighed for at indrette sig efter gældende ret.

Folketingets Ombudsmand har i flere konkrete tilfælde kritiseret Skatteforvaltningens sagsbehandlingstider som værende uacceptable og i strid med grundlæggende forvaltningsretlige principper.

Det er retssikkerhedsmæssigt problematisk, at borgere og virksomheder i flere år kan være økonomisk bundet af uafklarede krav samtidig med, at de bærer procesrisikoen, hvor forretning, forældelse og genoptagelsesfrister kan få afgørende betydning, mens sagen verserer.

Skatteforvaltningen har som forklaring ofte henvist til utilstrækkelige it-systemer, mangel på specialiserede medarbejdere, omorganiseringer samt komplekse EU-retlige problemstillinger. Udfordringerne kan anerkendes, men bør ikke fritage Skatteforvaltningen for ansvaret for rettidig sagsbehandling.

FSR – danske revisorer foreslår:

Vi foreslår, at der fastsættes klare rammer for sagsbehandlingstider i Skatteforvaltningen. Lange og uafklarede forløb svækker retssikkerheden og underminerer tilliden mellem stat og borger. Der bør derfor arbejdes med bindende frister efter sagstype og med gennemsigtighed og aktiv opfølgning, når frister ikke kan overholdes.

Samtidig kræver de eksisterende sagspukler ekstraordinære løsninger. Ældre sager bør i højere grad samles i midlertidige særspor med henblik på systematisk afvikling, herunder prioritering efter alder og kompleksitet samt mulighed for forenklet afslutning, hvor sager har trukket urimeligt længe ud. Under langvarige forløb skal borgere og virksomheder beskyttes mod unødigt økonomisk binding og procesrisiko.

Hvis tilliden til skattesystemet skal styrkes, kræver det politisk ansvar at sikre både rettidig sagsbehandling fremadrettet og en reel oprydning i de sager, der allerede har ligget for længe. Det bør være en absolut politisk prioritet at nedbringe sagsbehandlingstiderne generelt i Skatteforvaltningen og i særlig grad inden for straffeområdet.

4. Skattekontrol og straffesager

Skattekontrollen er de senere år blevet både mere markant og moderniseret. Skattekontrol er godt, men vi må ikke gå på kompromis med retssikkerheden for borgere og virksomheder. Desværre viser flere sager, at selv mindre afvigelser i en skatteopgørelse automatisk fører til en sigtelse, ofte uden klar sondring

mellem simpel og grov uagtsomhed. Samtidig bliver rådgiver også sigtet i et stigende antal sager – og på spinkle grundlag. Vi er bekymrede, fordi udviklingen udfordrer proportionaliteten og retssikkerheden for borgere og virksomheder i sagsbehandlingen, herunder for de lange sagsbehandlingstider.

FSR – danske revisorer foreslår:

Der skal være mere klarhed i sigtelser. Alle sigtelser bør indeholde en konkret beskrivelse af det påståede strafbare forhold og ikke blot en henvisning til gældende lovgivning. Vi skal have proportionalitet i fokus. Skattestyrelsens medarbejdere skal være garanter for en klar og tydelig sondring mellem simpel og grov uagtsomhed. Effektivitet er en nødvendig prioritering for at minimere belastningen for de involverede parter. Derfor skal sagsbehandlingstiderne også være kortere. Endelig bør revisors og rådgivers (med)ansvar vurderes ud fra deres faktuelle rolle og adfærd i den konkrete sag.

5. Adgang til omkostningsgodtgørelse

Omkostninger til sagkyndig bistand kan under nærmere betingelser godtgøres i forbindelse med klagesager over skatter, told og afgifter. Det kan f.eks. være udgifter til revisor eller advokat. Omkostningsgodtgørelse ydes bl.a. i visse sager, der skal afgøres af enten Landsskatteretten, skatteankenævnene eller Skatteankestyrelsen. Størrelsen på godtgørelsen er på 50 pct. eller 100 pct., afhængig af graden af medhold.

Også i forhold til instansen, som behandler klagesagen, er der forskellige regelsæt afhængigt af, i hvilken instans klagesagen behandles. Behandles klagesagen i Skatteankestyrelsen, er der ikke adgang til omkostningsgodtgørelse, hvis sagen omhandler afgifter, herunder moms. Behandles klagesagen derimod i Landsskatteretten, vil der som udgangspunkt være adgang til godtgørelse for sager omhandlende afgifter.

Det er Skatteankestyrelsen, som visiterer klager over afgørelser. Er der endnu ikke truffet afgørelse, kan Skatteankestyrelsen til enhver tid omvisitere sagen til afgørelse af anden myndighed.

Vi har set flere eksempler på sager, hvor omvisitering har medført tab af adgang til omkostningsgodtgørelse og dermed betydelige økonomiske konsekvenser for klager.

FSR – danske revisorer foreslår:

Vi foreslår, at klager ikke mister adgang til omkostningsgodtgørelse som følge af omvisitering. Særligt i tilfælde, hvor omvisiteringen skyldes processuelle formaliteter, som skatteyder ingen indvirkning har på, kan forudse, indrette sig efter eller er skyld i.

6. Omgørelsesadgang ved forkert indkomstmodtager

Der opstår fortsat situationer, hvor den samme indkomst beskattes flere gange på grund af uenighed om, hvem der er den rette indkomstmodtager. Problemstillingen opstår særligt i tilfælde, hvor en person udfører arbejde gennem sit eget selskab (eller virksomhedsskatteordningen), og Skatteforvaltningen efterfølgende vurderer, at arbejdet reelt er udført som lønmodtager.

Når indkomstplaceringen ændres med tilbagevirkende kraft, kan konsekvensen blive, at både personen og selskabet beskattes af samme indkomst - og at, der samtidig også udløses udbyttebeskatning ved senere udlodning. Den samlede beskatning kan dermed overstige 100 pct.

Afgrænsningen mellem lønmodtager og selvstændig erhvervsvirksomhed beror på en konkret vurdering og er i praksis vanskelig selv for professionelle aktører. Risikoen for trippelbeskatning rammer derfor også skatteydere, der har handlet i god tro og inden for rammerne af gældende praksis. Det skaber manglende forudsigelighed, og svækker tilliden til skattesystemet.

Der findes i dag adgang til skattemæssig omgørelse, men bestemmelsen er betinget af kriterier, som i praksis ofte ikke kan opfyldes i disse tilfælde. Reglerne giver derfor ikke en tilstrækkelig og operationel løsning på problemet med uforholdsmæssig beskatning i flere led.

FSR – danske revisorer foreslår:

Vi foreslår, at der indføres en klar og generel adgang til skattemæssig omgørelse i tilfælde, hvor en skatteyder uforvarende rammes af dobbelt- eller trippelbeskatning som følge af en efterfølgende ændret kvalifikation af rette indkomstmodtager.

Formålet er at sikre, at indkomsten i disse situationer kun beskattes én gang i overensstemmelse med skattemyndighedernes endelige vurdering, og uden at skatteyderen afskæres fra omgørelse som følge af formelle betingelser, der ikke er tilpasset problemets karakter. Det virker ikke rigtigt, at en forkert kvalifikation lige præcis inden for dette område i praksis sanktioneres betydeligt hårdere end forkerte kvalifikationer inden for andre områder.

FSR – danske revisorer anerkender hensynet til at forebygge skatteundgåelse, men finder, at dette hensyn ikke proportionelt kan varetages gennem en samlet beskatning, der overstiger den faktiske indkomst. Eventuelle misbrugsrisici bør i stedet håndteres gennem målrettet kontrol og sanktioner.

Forslaget vil både styrke den individuelle retssikkerhed og proportionaliteten i skattesystemet, lige som det vil reducere utilsigtede virkninger af kompleks regulering og bidrage til større forudsigelighed for både borgere, virksomheder og Skatteforvaltningen selv.

7. Adgang til deponering af skattekrav under domstolsprøvelse

Der er i dag en stor retssikkerhedsmæssig udfordring i de situationer, hvor Skatteministeriet indbringer en skatte- eller afgiftssag for domstolene efter, at skatteyder har fået medhold ved Landsskatteretten, eller hvor ministeriet anker en afsagt dom.

Domstolsbehandlingen af disse sager kan være langvarig. I perioden frem til sagens endelige afgørelse påløber der procesrenter efter opkrævningslovens regler, som ligger væsentligt over markedsniveau. Hvis skatteyderen ikke findes, kan renterne samlet set udgøre en meget stor økonomisk belastning.

Skatteyderen har i praksis ikke mulighed for at begrænse denne risiko, da der ikke er hjemmel til frivillig indbetaling eller deponering af det omtvistede beløb under sagens behandling. Det gælder også i de tilfælde, hvor det er det offentlige, der har taget initiativ til domstolsprøvelsen med henblik på at få afklaret principielle retlige spørgsmål.

Den nuværende retstilstand indebærer, at skatteydere pålægges en ensidig og uforudsigelig økonomisk risiko i forbindelse med langvarige retssager. Det kan svække incitamentet til at få prøvet materielt vigtige og principielle sager og rejser spørgsmål om proportionalitet og balance i lovgivningen.

Højesteret har anerkendt retstilstanden og peget på, at lovgiver bør tage stilling til, om konsekvensen er ønskelig.

FSR – danske revisorer foreslår:

Vi foreslår, at der etableres klar lovhjemmel til deponering eller frivillig indbetaling af skatte- og afgiftskrav, der er under domstolsprøvelse, når Skatteministeriet indbringer en sag for domstolene eller anker en dom.

Ordningen bør indrettes således, at der ikke tilskrives procesrente af de deponerede eller indbetalte beløb i den periode, hvor sagen verserer ved domstolene. Herved opnås en mere rimelig risikofordeling uden, at det påvirker den materielle prøvelse eller sagens endelige udfald.

Forslaget skal sikre, at skatteydere ikke pålægges uforholdsmæssige økonomiske byrder som følge af langvarige retssager, der er initieret af det offentlige. Samtidig understøttes adgangen til domstolsprøvelse og afklaring af principielle spørgsmål på skatte- og afgiftsområdet.

En deponeringsmulighed vil styrke forudsigeligheden og proportionaliteten i reglerne og bidrage til øget tillid til skattesystemets håndtering af tvister mellem skatteydere og myndigheder.

8. Bedre adgang til henstand ved klage- og domstolsprøvelse

Reglerne om henstand spiller en vigtig rolle for, at skatteydere reelt kan klage over - eller få prøvet - en skatte- eller afgiftsafgørelse ved domstolene. Efter skatteforvaltningsloven kan der efter ansøgning gives henstand med betaling, når en afgørelse er påklaget eller indbragt for domstolene.

I praksis oplever erhvervslivet imidlertid udfordringer i forbindelse med behandlingen af henstandsansmodninger. Sagsbehandlingstiden kan være lang, og inden Skatteforvaltningen har taget stilling til en ansøgning, kan skatte- og afgiftskrav blive sendt videre til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Det betyder, at der i nogle tilfælde påbegyndes inddrivelsestiltag - f.eks. lønindeholdelse eller konkursbegæring - selvom der verserer en uafklaret henstandsansøgning. Konsekvensen kan være, at skatteyderen reelt mister muligheden for at få prøvet den underliggende afgørelse, fordi en insolvenssituation sætter sagen i stå.

Den nuværende praksis skaber usikkerhed og kan gøre adgangen til klage og domstolsprøvelse afhængig af sagsbehandlingstid og myndighedssamspil snarere end af sagens indhold. Det udfordrer både forudsigeligheden, tilliden til systemet og den enkeltes retssikkerhed.

FSR – danske revisorer foreslår:

Vi foreslår, at en rettidigt indgivet henstandsansøgning sætter gældsinddrivelsen i bero, indtil der er taget stilling til ansøgningen om henstand.

Formålet er at sikre, at klage- og domstolsadgangen også i praksis kan anvendes, og at skatteydere ikke stilles ringere på grund af administrative processer og langsommelig sagsbehandling. Samtidig understøtter forslaget bedre sammenhæng og koordination mellem Skattestyrelsen og Gældsstyrelsen.

En mere klar og forudsigelig henstandsordning vil skabe en bedre balance mellem hensynet til effektiv inddrivelse og hensynet til skatteydernes retssikkerhed, og forslaget vil samtidig bidrage til større tillid til systemets håndtering af tvister.

9. Tilpasning, når dansk praksis underkendes

Når dansk praksis underkendes ved de nationale domstole eller ved EU-Domstolen, bør borgere og virksomheder kunne forvente en hurtig tilpasning af dansk lovgivning samt en hurtig behandling af de sager, der er opstået som følge af den underkendte praksis. Desværre findes der flere eksempler på, at det ikke er tilfældet på skatteområdet.

Som eksempel kan nævnes ATP-sagskomplekset, der startede med, at EU-Domstolen i marts 2014 afsagde dom i en sag om momsfrigørelse for visse ydel-

ser til investeringsforeninger. Efter dommen anmodede en række pensionskasser og deres leverandører Skattestyrelsen om tilbagebetaling af moms. Skattestyrelsen har til dato endnu ikke afsluttet behandlingen af alle anmodninger. Der er altså tale om en sagsbehandlingstid på mere end 12 år.

Et andet eksempel vedrører ulovligt opkrævet moms på indsamling af privates affald. Den 21. oktober 2020 konkluderede Landsskatteretten, at kommuner ikke skal lægge moms på regninger til private og grundejerforeninger for afhentning af dagrenovation. Her fem år efter Landsskatterettens afgørelse har Skattestyrelsen fortsat ikke udsendt det endelige styresignal, som regulerer spørgsmålet om, hvordan momsen skal håndteres mellem kommunerne og skattemyndighederne.

Et tredje eksempel er den manglende implementering af EU-Domstolens dom i sag C-276/14, Gmina Wrocław. I 2016 udsendte Skattestyrelsen en meddelelse om, at man overvejede, hvilke konsekvenser sagen bør have for dansk praksis, og at den nuværende praksis ville blive opretholdt, indtil Skattestyrelsen havde afsluttet sin vurdering. Der er nu gået 10 år, og Skattestyrelsen har fortsat ikke afsluttet sin vurdering.

FSR – danske revisorer foreslår:

Vi opfordrer til, at Skatteministeriet og Skattestyrelsen gennemfører de nødvendige tilpasninger til dansk lovgivning og dansk praksis uden unødigt ophold, når dansk praksis underkendes. Ovenstående eksempler med sagsbehandlings- og konsekvensvurderingstider på mere end 10 år er retssikkerhedsmæssigt problematiske for danske borgere og virksomheder.

10. Målrettet anvendelse af solnedgangsklausuler på skatteområdet

Skatte- og afgiftslovgivningen udvides løbende med nye regler og særordninger, herunder både midlertidige tiltag og særligt komplekse erhvervsrettede regler. I praksis sker der imidlertid sjældent en systematisk stillingtagen til, om sådanne regler fortsat er nødvendige, hensigtsmæssige og proportionale efter, at de er trådt i kraft. Det bidrager til en gradvis ophobning af regulering, øget kompleksitet og stigende administrative byrder for virksomheder og borgere.

Justitsministeriets vejledning om god lovkvalitet fremhæver, at udløbsbestemmelser kan være et relevant redskab, hvor lovgivning er begrundet i særlige eller ikke-varige forhold, eller hvor forudsætningerne for reguleringen kan ændre sig over tid. På skatteområdet anvendes solnedgangsklausuler imidlertid kun i begrænset omfang, også i tilfælde, hvor reglerne er midlertidige, hastet igennem eller præget af betydelig kompleksitet. Det svækker lovkvaliteten og reducerer incitamentet til en løbende, systematisk vurdering af, hvilke skatteregler, der fortsat er behov for.

FSR – danske revisorer foreslår:

Vi foreslår, at der i højere grad indarbejdes solnedgangsklausuler i skatte- og afgiftslovgivningen, særligt hvor regler indføres på baggrund af midlertidige forhold, usikre forudsætninger eller hastelovgivning.

Solnedgangsklausuler kan bidrage til at sikre, at skatteregler ikke videreføres på ubestemt tid uden fornyet stillingtagen, og at der sker en systematisk vurdering af, om reglerne fortsat er nødvendige, proportionale og hensigtsmæssige. Herved understøttes både lovkvalitet, forudsigelighed og begrænsning af unødigt regulering.

Regelforenkling styrker effektiviteten

11. Stop overimplementering af international skattelovgivning

Omfanget og kompleksiteten af den danske skattelovgivning er gradvist vokset gennem en lang årrække. Den stigende kompleksitet skyldes bl.a. forpligtelser efter EU-retten og andre internationale aftaler, hvor Danmark ofte ønsker at opretholde et højere beskyttelsesniveau end påkrævet under international ret. Det betyder, at Danmark i mange tilfælde vælger en langt strengere implementering af internationale regelsæt end egentlig påkrævet.

Et højt beskyttelseshensyn kunne legitimeres, hvis der i Danmark kunne påvises en øget tendens til skatteunddragelse eller skatteundgåelse i forhold til sammenlignelige lande. Det er bare ikke tilfældet. Overimplementeringen øger i stedet kompleksiteten i den danske skattelovgivning, bl.a. på grund af overlappende regelsæt, som ofte er ubegrundede og uforholdsmæssige.

Blandt de mange eksempler kan nævnes minimumsbeskatningsloven og CFC-reglerne. Minimumsbeskatningsloven blev indført i 2023 og implementerer EU's direktiv om en global minimumsskattesats for store koncerner. Formålet med reglerne er at få lavskattelande til at indføre en effektiv selskabsbeskatning på minimum 15 pct.

I Danmark har vi siden 1995 haft de såkaldte CFC-regler. Formålet hermed var at forhindre, at selskaber vilkårligt flytter skattepligtig indkomst til datterselskaber i lavskattelande. I forbindelse med implementeringen af ATAD-direktivet, som havde til formål at ensarte CFC-reglerne i EU, undlod Danmark at gøre brug af to undtagelser indeholdt i direktivet – 'lavskattetesten' og 'substansundtagelsen'.

Med minimumsbeskatningsloven og CFC-reglerne har Danmark nu to sæt stort set identiske regler om global beskatning af indtægter. Reglerne har principielt samme retsfølge, nemlig at et moderselskab bliver beskattet på baggrund af indkomst i et eller flere udenlandske datterselskaber, men opgørelsesmetoderne er forskellige. Konsekvensen er store administrative omkostninger for erhvervslivet til at balancere to forskellige regelsæt med samme beskyttelseshensyn og et beskedent merskatteprovenu til følge.

Skatteministeriet har alene skønnet de årlige omkostninger for virksomhedernes efterlevelse af reglerne i minimumsbeskatningsloven til at udgøre 462 mio. kr.

FSR – danske revisorer foreslår:

Vi foreslår, at man ved implementeringen af EU-regler og internationale aftaler generelt undgår overimplementering, når beskyttelseshensynet ikke er til stede. Endvidere bør der konsekvent indarbejdes evalueringsklausuler ved implementering af international lovgivning.

Konkret foreslår vi en sanering af CFC-reglerne med henblik på at designe ét samlet regelsæt, der sikrer implementeringen af såvel ATAD-direktivet og minimumsbeskatningsdirektivet.

Alternativt foreslår vi, at man i Danmark, ligesom man har gjort i mange andre lande, anvender undtagelsesbestemmelserne i ATAD-direktivet.

De parallelle regelsæt i minimumsbeskatningsloven og i CFC-reglerne medfører kun øgede administrative omkostninger for danske virksomheder. Det hæmmer etableringen af nye virksomheder i landet, og Danmark taber dermed viden og arbejdspladser, hvilket svækker landets konkurrenceevne samt det skatteprovenu, som nye virksomheder ville have genereret.

12. Mindre administration ved indeholdelse af kildeskat

Efter kildeskatteloven skal der som udgangspunkt indeholdes 27 % i udbytte-skat ved udbetaling af udbytte til udenlandske selskaber, foreninger og fonde. For udenlandske selskaber, foreninger og fonde inden for EU er den endelige skatteprocent imidlertid 22 %.

Selvom der er hjemmel til at anvende den korrekte sats ved udbetalingen, betinges dette i praksis af snævre dokumentationskrav. Hvis kravene ikke er opfyldt på udbetalingstidspunktet, skal der indeholdes 27 %, hvorefter den overskydende skat på 5 % må efterreguleres eller tilbagesøges. Det medfører unødvendig administration og likviditetsbelastning for korrekt beskattede modtagere.

FSR – danske revisorer foreslår:

Vi foreslår, at udenlandske selskaber, foreninger og fonde inden for EU som udgangspunkt kan modtage udbytte med korrekt indeholdelse på 22 % uden forudgående dokumentationskrav, når der ikke foreligger tvivl om skattepligten. Kontrol kan i stedet ske efterfølgende som led i den ordinære skatteansættelse.

13. Registrering af udenlandske værdipapirdepoter

Avancer/tab samt udbytter fra udenlandske værdipapirer er skattepligtige til Danmark, hvis man er fuldt skattepligtig her i landet. Er der tale om børsnote-rede værdipapirer i udenlandske depoter, skal disse være registreret i Skatte-styrelsens system. Er de ikke registreret, mistes adgangen til fradrag for et even-tuelt tab.

For depoter i EU vil skattemyndighederne som absolut hovedregel få automa-tisk oplysning om de udenlandske depoter – og derfor er der ikke et reelt kon-trolbehov for EU-depoter. Men kravet om indberetning er ikke blevet ophævet, da EU-reglerne om automatisk udveksling af oplysninger blev ændret.

Problemet opstår i forskellige situationer, men ofte ved tilflytning tilbage til Danmark fra udlandet. Det kan typisk være, hvor en dansker har boet i udlandet i en årrække og vender hjem til Danmark igen. Vedkommende bliver herved igen fuldt skattepligtig til Danmark og beder sin revisor/rådgiver om at klare papirarbejdet. Kunden glemmer imidlertid at oplyse om de udenlandske vær-dipapirdepoter, som vedkommende har erhvervet, mens vedkommende var bosiddende i udlandet, men betaler løbende skat af eventuelt udbytte. Værdi-depotet er blot ikke registreret. Alligevel mister vedkommende retten til fra-drag for eventuelle tab - og dermed beskatning - fordi depotet ikke er registre-ret ved tilbageflytning.

En anden situation er en dansker, som arver fra familie bosiddende i udlandet, og som derfor har udenlandske aktiedepoter. En tredje situation er, når kvalifi-ceret arbejdskraft rammes af reglerne ved at flytte til Danmark uden samtidig registrering af de udenlandske værdipapirdepoter.

Fælles er, at der er tale om en problemstilling for fysiske personer (private), og som konsekvens mister vedkommende retten til tabsfradrag på aktierne i det udenlandske depot, hvis ikke der indberettes oplysninger til Skattestyrelsen om købet af aktierne senest den 1. juli i året efter købsåret. Det betyder i praksis, at alene gevinster - ikke tab - medregnes i Danmark. Herved kan en skatteyder opleve beskatning, selvom der ikke er gevinst på værdipapirerne.

FSR – danske revisorer foreslår:

Vi foreslår, at der lovgives om en "reparationsmulighed" i de tilfælde, hvor der løbende er betalt udbytteskat, og eneste "mangel" er registreringen ved tilflyt-ning, erhvervelse mv. Dengang reglerne blev indført, var der ikke udveksling af oplysninger mellem landene på samme måde som i dag, og derfor bør dispen-sation være muligt.

14. Klarhed i forhold til forsknings- og udviklingsfradraget

Anvendelsen af FoU-fradraget skaber stor uklarhed i praksis. Det er FSR – danske revisorer opfattelse, at Skattestyrelsen ikke administrerer efter den oprindelige hensigt med bestemmelsen i ligningslovens § 8 B, da Skattestyrelsen nægter fradrag for udgifter, der, efter vores opfattelse, er omfattet af bestemmelsernes oprindelige formål. Skattestyrelsens fortolkning skaber stor usikkerhed for dansk erhvervsliv, som i mange tilfælde ser sig nødsaget til at anmode om bindende svar for udgifter, der bør være omfattet af bestemmelsernes oprindelige formål. Det er ikke en retstilstand, vi bør acceptere.

Problemstillingen gør sig ikke mindst gældende på området for udgifter til software, hvor den praktiske hovedregel nu er, at der ikke gives FoU-fradrag for udvikling af software. Området blev yderligere kompliceret af, at reglerne for den skattemæssige behandling af udgifter til anskaffelse af software blev ændret med virkning fra den 1. januar 2025. Ændringen betød, at det ikke længere er muligt at tage straksfradrag, men at virksomheden i stedet skal afskrive efter reglerne for driftsmidler og inventar.

De nye regler viste sig hurtigt problematiske, idet mange tech-virksomheder modtager tilskud. Det tilskud skal der betales skat af, men før reglerne blev ændret, havde virksomhederne typisk fradragsberettigede udgifter at modregne heri. Der blev indgået en politisk aftale om delvist at løse problemet, men lovforslaget bortfaldt grundet folketingsvalget.

FSR – danske revisorer foreslår:

Vi mener, at FoU-fradraget i højere grad bør administreres i overensstemmelse med bestemmelsernes oprindelige formål (forskning og udvikling). Alternativt bør ordlyden revideres i sin helhed, det defineres som "et innovationsfradrag". Ligeledes bør Skatteforvaltningen udarbejde en udvidet skabelon med klare beskrivelser af dokumentationskrav, der kan anvendes som vejledning.

Vi opfordrer også til, at lovforslaget vedrørende fradrag for udgifter til løn til udvikling af software genfremføres.

15. Afskaf den skønsmæssige fradragsprocent for mobiltelefon mv.

Når en mobiltelefon både anvendes privat og erhvervmæssigt, har det betydning for momsfradragsretten. I disse tilfælde har virksomheden alene momsfradrag, i det omfang telefonen anvendes til momsplichtige aktiviteter. Det betyder, at fradraget skal opgøres skønsmæssigt på baggrund af den erhvervmæssige anvendelse. Ud over selve anskaffelsen og abonnementet for mobiltelefonen gælder reglerne også for bredbånd til hjemmearbejde.

Momsreglerne på området udgør en administrativt belastende opgave for virksomhederne, da virksomheden selv skal fastsætte en fradragsprocent. Denne

skal baseres på et sagligt skøn over den faktiske erhvervmæssige brug. Ligeledes skal virksomheden løbende sikre konsistens mellem den faktiske anvendelse og det foretagne momsfradrag samt genoverveje vurderingen, hvis brugsmønstret ændrer sig.

I forhold til beskatningen af de samme personalegoder har man i lovgivningen allerede taget stilling til værdien af den private brug. Den skattepligtige værdi af fri telefon, som er stillet til rådighed for medarbejderens private brug, udgør 3.500 kr. (2026 niveau).

FSR – danske revisorer foreslår:

Vi opfordrer til, at der indføres momsfradrag med baggrund i en fast procent-sats. Det vil lette de administrative byrder for virksomhederne betydeligt i forhold til at skulle dokumentere baggrunden for det foretagne skøn.

16. Gør kantinemomsen mere simpel

Kantinemomsen er et af de mest komplekse og administrativt byrdefulde områder i momslovgivningen. Reglerne berører et stort antal virksomheder, der helt eller delvist stiller kantineordninger til rådighed for medarbejdere. Efter reglerne anses levering af mad og drikke mod betaling som momspligtig - også når der er tale om kantinedrift for medarbejdere.

Opkræver virksomheden egenbetaling, skal der som udgangspunkt afregnes moms af salgsprisen. Udfordringen opstår, når medarbejdernes betaling ikke dækker de faktiske omkostninger, og arbejdsgiveren yder driftstilskud. I disse tilfælde kan egenbetalingen ikke anvendes som momsgrundlag.

Virksomheden skal i stedet opgøre de faktiske omkostninger ved kantinedriften og beregne moms, som om der var opkrævet et beløb svarende til virksomhedens egen indkøbs- eller fremstillingspris. Denne opgørelsespligt indebærer betydelige fortolkningsmæssige og administrative byrder, og gør reglerne vanskelige at håndtere i praksis.

FSR – danske revisorer foreslår:

Vi opfordrer til, at der indføres mulighed for at afregne moms efter de skattemæssigt fastsatte beløbsgrænser, så der ikke skal udarbejdes komplicerede beregninger af et omkostningsgrundlag uden den store økonomiske værdi.

Regelforenkling ved omstrukturering af virksomheder

17. Forenklet anvendelse af kildeartsbegrænsede tab inden for sambeskatning

Selskaber i en sambeskatning kan udnytte hinandens almindelige skattemæssige underskud. Der findes imidlertid ikke en tilsvarende adgang til at anvende hinandens kildeartsbegrænsede tab, selv når tabene er opstået, mens selskaberne har været en del af den samme sambeskatningskreds.

Denne forskelsbehandling medfører, at tab reelt låses i det selskab, hvor de er opstået og ikke kan udnyttes koncernmæssigt, selvom indkomst og beskatning i øvrigt opgøres samlet. Der ses ikke at være et selvstændigt beskyttelsesværdigt hensyn, der kan begrunde denne begrænsning, når der ikke sker overførsel af tab mellem selskaber uden for sambeskatningen.

FSR – danske revisorer foreslår:

Vi foreslår, at kildeartsbegrænsede tab kan udnyttes på tværs af selskaber i samme sambeskatning, når tabene er opstået i perioden med sambeskatning. Det vil sikre symmetri i reglerne og forhindre, at reelle tab går ubegrundet tabt.

18. Formålstjenlige regler for fremførsel af kildeartsbegrænsede tab ved skattefri omstrukturering

Af fusionskatteloven følger, at kildeartsbegrænsede tab, herunder tab fra ejendomme, bortfalder ved gennemførelse af en skattefri omstrukturering. Bestemmelsen er indført for at forhindre omgåelse, hvor aktiver indskydes i selskaber med eksisterende tab med henblik på modregning i fremtidige gevinster.

Reglen rammer imidlertid i dag væsentligt bredere, end dens formål tilsiger. Kildeartsbegrænsede tab bortfalder også i situationer, hvor der ikke foreligger omgåelsesrisiko, eksempelvis hvor det indskydende selskab ikke ejer aktiver af den relevante art, og hvor tabet derfor under ingen omstændigheder kunne have været udnyttet til modregning. Dermed mister ellers reelle tab deres skattemæssige værdi uden skattepolitisk begrundelse.

FSR – danske revisorer foreslår:

Vi foreslår, at kildeartsbegrænsede tab kan videreføres ved skattefri omstrukturering, når der ikke foreligger risiko for misbrug eller omgåelse. Adgangen bør betinges af, at tabet ikke kan anvendes til modregning i gevinster på aktiver, som ikke tidligere har været ejet af det tabsgivende selskab.

19. Modernisering af reglerne for fusionsdatoer ved skattefrie fusioner

Reglerne i fusionsskattebogen om fastsættelse af fusionsdatoer giver i stigende grad anledning til problemer, særligt når koncerner opkøbes og skal integreres. Kravet om, at fusionsdatoen skal være den første dag i det modtagende selskabs regnskabsår, kan være svært at forene med de regnskabsmæssige regler og praktiske forhold ved integration af selskaber med forskellige regnskabsår. Da loven er blevet udbygget med specifikke bestemmelser for bl.a. skuffeselskaber og delårsopgørelser, vurderes den oprindelige hovedregel at have mistet sin betydning. Derudover skaber kravet om delårsopgørelser ved grænseoverskridende fusioner en administrativ byrde selv i tilfælde, hvor der bibeholdes et fast driftssted i Danmark.

FSR – danske revisorer foreslår:

Vi foreslår, at reglerne om fastsættelse af fusionsdato lempes, så fusionsdatoen i videre omfang kan fastlægges ud fra de regnskabsmæssige forhold og den faktiske fusionsproces. Samtidig bør kravet om delårsopgørelser ved grænseoverskridende fusioner bortfalde, når der fortsat foreligger dansk beskatningsret, herunder via fast driftssted.

20. Delårsopgørelse ved spaltning

Ved spaltning af et ultimativt moderselskab gælder der i dag som hovedregel krav om udarbejdelse af delårsopgørelser for samtlige selskaber i koncernen. Kravet indebærer betydelige administrative omkostninger og kompleksitet, særligt i større koncerner. Den gældende undtagelse er meget snæver og finder alene anvendelse, når moderselskabet udelukkende ejer ét datterselskab og ikke har anden aktivitet.

Formålet med reglerne er at forhindre opdeling i overskuds- og underskudsgivende aktiviteter. Hensynet er dog primært relevant i situationer, hvor der efterfølgende vælges international sambeskatning. I øvrige tilfælde er kravet om delårsopgørelser uproportionalt og uden klar sammenhæng med det bagvedliggende hensyn til værnereglens formål.

FSR – danske revisorer foreslår:

Vi foreslår, at kravet om delårsopgørelser ved spaltning lempes, så delårsopgørelser kan undgås i flere tilfælde, herunder når der ikke sker ændringer i sambeskatningsforholdene, og når spaltningen ikke anvendes til at adskille overskud og underskud. Det vil reducere unødvendig administration og bringe reglerne bedre i overensstemmelse med deres formål.

21. Skattepligtig spaltning med tilbagevirkende kraft

Efter gældende regler kan skattepligtige fusioner og selskabsstiftelser (tilførsel af aktiver) gennemføres med skattemæssigt tilbagevirkende kraft. Der findes imidlertid ikke en tilsvarende adgang for skattepligtige spaltninger, og det

skaber en uhensigtsmæssig og ubegrundet forskelsbehandling mellem sammenlignelige omstrukturingsformer. Da spaltninger i stigende grad anvendes som led i koncernomstruktureringer, generationsskifter og risikoadskillelse, medfører den manglende adgang til skattemæssigt tilbagevirkende kraft reelle praktiske og administrative udfordringer.

FSR – danske revisorer foreslår:

Vi foreslår, at skattepligtige spaltninger tillades gennemført med skattemæssigt tilbagevirkende kraft på tilsvarende vilkår som skattepligtige fusioner og tilførsler af aktiver. Det vil skabe konsistens i reglerne for omstruktureringer og sikre neutral behandling af sammenlignelige dispositioner.

22. Symmetriske beslutningsfrister ved skattefri virksomhedsomdannelser

Reglerne for skattefri virksomhedsomdannelse er præget af manglende sammenhæng mellem skatte- og selskabsretten i relation til beslutningstidspunktet for omdannelsen. Skattemæssigt skal beslutning om virksomhedsomdannelse træffes senest seks måneder efter regnskabsårets afslutning. Selskabsretligt gives der derimod mulighed for væsentligt længere beslutningshorisonter afhængig af selskabsform.

Denne forskel indebærer, at virksomheder i praksis kan være tvunget til at træffe skattemæssigt bindende beslutninger, før det selskabsretlige grundlag er endeligt afklaret. Det vanskeliggør en forretningsmæssigt forsvarlig tilrettelæggelse af omdannelser og øger risikoen for fejl, omvalg og efterfølgende tvister.

FSR – danske revisorer foreslår:

Vi foreslår, at de skattemæssige beslutningsfrister for virksomhedsomdannelse bringes i bedre overensstemmelse med de selskabsretlige regler. Det vil give virksomheder mere realistiske og ensartede rammer for at gennemføre omdannelser på et oplyst og forretningsmæssigt grundlag og reducere unødige administrative byrder og retlig usikkerhed.

23. Omdannelse af virksomheder med blandet ejerkreds

I dag er det muligt at foretage en skattefri virksomhedsomdannelse, når alle deltagere i omdannelsen er personer. Tilsvarende kan f.eks. et I/S eller et P/S omdannes ved skattefri tilførsel af aktiver, når alle deltagere er selskaber. Er der imidlertid en blandet ejerkreds bestående af både personer og selskaber, er en skattefri omdannelse ikke mulig. Det forekommer ikke hensigtsmæssigt i praksis og blokerer for ellers gode forretningsmæssige dispositioner.

FSR - danske revisorer foreslår:

Vi foreslår, at der indføres en hjemmel til at omdanne virksomheder, også når de har en blandet ejerkreds. Der synes ikke at være noget hensyn til omgåelse eller lignende, som kunne være til hinder for at indføre en sådan regel.

24. Klare værdiansættelsesregler ved omdannelse til eksisterende selskaber

Der er i dag et væsentligt og uhensigtsmæssigt misforhold mellem skatte- og selskabsretten ved virksomhedsomdannelse til eksisterende selskaber (skuffeselskaber). Skattereglerne giver mulighed for omdannelse til et eksisterende selskab, men stiller som udgangspunkt krav om omdannelse til handelsværdi. Selskabsretligt kan en sådanne omdannelse imidlertid alene gennemføres til bogførte værdier. Det skaber uhensigtsmæssige situationer, idet virksomheder risikerer at komme i en situation, hvor det ikke er muligt at efterleve både skatte- og selskabsretlige regler samtidigt. Konsekvensen er øget kompleksitet, retlig usikkerhed og en unødvendig risiko for fejl og efterfølgende tvister.

FSR – danske revisorer foreslår:

Vi foreslår, at reglerne om værdiansættelse ved virksomhedsomdannelse til eksisterende selskaber justeres, så der sikres sammenhæng mellem skatte- og selskabsretten. Det kan ske ved, at der enten:

- skattemæssigt åbnes mulighed for virksomhedsomdannelse til eksisterende selskaber til bogførte værdier, eller
- skattemæssigt og selskabsretligt åbnes mulighed for, at omdannelse til eksisterende selskaber kan ske til handelsværdi.

Formålet er at sikre, at reglerne kan efterleves samtidigt, og at virksomhedsomdannelser kan gennemføres på en retssikkerhedsmæssigt forsvarlig og administrativt enkel måde.

Asymmetri i beskatningen mellem stat og borger skal bekæmpes

25. Renteregler ved overskydende skat

I 2026 er rentegodtgørelsen ved borgerens overskydende skat fastsat til 0,0 %. Som borger bliver man altså ikke godtgjort for det "lån", borgeren har ydet til staten, og som kan vedrøre store beløb bundet over flere måneder i tilfælde, hvor staten skylder borgeren penge.

Skylder borgeren derimod penge til staten i form af en restskat, betales en dag-til-dag-rente 3,7 % (2026 niveau). Er restskatten ikke betalt senest 1. juli 2026, pålægges et fast procenttillæg på 2 %, så den samlede rente udgør 5,7 %. Da renteudgiften ikke kan trækkes fra i skat, bliver den effektive rentesats på over 8 %.

FSR – danske revisorer foreslår:

Vi foreslår, at der indføres en højere grad af symmetri i rentesatserne i forholdet mellem stat og borger.

26. Klare regler for momsfradrag ved betingede kontantrabatter

I forbindelse med offentliggørelsen af Den Juridiske Vejledning 2024 fremgik et nyt afsnit, som efter Skattestyrelsens opfattelse præciserede reglerne for momsfradrag ved betingede kontantrabatter. Af det nye afsnit fremgår, at køber skal korrigere i sit købsmomsgrundlag ved opnåede kontantrabatter - også i tilfælde, hvor sælger ikke har udstedt en kreditnota, og køber som følge deraf aldrig har modtaget en sådan.

Det er vores opfattelse, at der aldrig tidligere har været stillet krav om reduktion af købers momsgrundlag som følge af opnåede kontantrabatter, og at der reelt er tale om en praksisændring med fremadrettet virkning.

FSR – danske revisorer foreslår:

Vi foreslår, at Skattestyrelsen anerkender, at præciseringen af reglerne for momsfradrag ved betingede kontantrabatter i Den Juridiske Vejledning reelt udgør en praksisændring, som forudsætter at der sendes et styresignal i offentlig høring, og at ændringerne alene har virkning fremadrettet.

27. Genoptagelse og forældelse

Skatteforvaltningslovens regler om ordinær og ekstraordinær genoptagelse er i praksis blevet anvendt asymmetrisk til statens fordel. Skattestyrelsen har en bred adgang til at genoptage sager til ugunst for borgeren op til 10 år tilbage, mens borgerens mulighed for at få rettet myndighedernes fejl er væsentligt mere begrænset.

Skattestyrelsens adgang til ekstraordinær genoptagelse ved grov uagtsomhed anvendes i praksis bredt. Mangelfulde eller urigtige selvangivelser tillægges ofte afgørende vægt. Som konsekvens har undtagelsen reelt fået karakter af en hovedregel. Omvendt afvises borgeres anmodninger om ekstraordinær genoptagelse ofte med henvisning til, at fejlen burde være opdaget, selv i komplekse eller myndighedsrelaterede forhold. Klagepraksis viser, at denne administrative praksis ofte er snævrere end den retlige ramme tilsiger.

Sammenholdt med forældelsesreglerne forstærkes ubalancen yderligere. Hvor Skattestyrelsen i praksis kan gennembyrde eller suspendere forældelse gennem ekstraordinær genoptagelse, vil borgerens krav på tilbagebetaling ofte være forældet, allerede inden fejlen opdages. Resultatet er, at risikoen for fejl i et komplekst skattesystem i vidt omfang bæres af borgeren, hvilket rejser grundlæggende retssikkerhedsmæssige spørgsmål om proportionalitet og lige adgang til materielt korrekt beskatning.

FSR – danske revisorer foreslår:

Vi foreslår, at adgang til genoptagelse for henholdsvis borger og for skattemyndighederne gøres mere balanceret. Det er retssikkerhedsmæssigt problematisk, at 'grov uagtsomhed' i praksis generelt fortolkes udvidende og til gunst for skattemyndighederne, mens 'særlige omstændigheder' generelt fortolkes indskrænkende til ugunst for borgeren.

28. Styrk gennemsigtigheden af konsekvensvurderinger

Efter Justitsministeriets vejledning om god lov kvalitet udløses krav om udvidede konsekvensvurderinger, når administrative byrder for erhvervslivet overstiger 4 mio. kr., eller når øvrige efterlevelseseffekter overstiger 10 mio. kr. I praksis anslås erhvervs-konsekvenserne imidlertid ofte til at ligge lige under disse tærskler, hvilket indebærer en risiko for, at væsentlige administrative og økonomiske byrder ikke bliver tilstrækkeligt belyst, og at de samlede samfunds- og erhvervs-mæssige effekter undervurderes.

Samtidig udarbejdes konsekvensvurderingerne af det fagministerium, der selv har ansvar for - og interesse i - lovforslagets gennemførelse. Denne manglende armslængde svækker vurderingernes troværdighed og betyder, at de i begrænset omfang fungerer som et reelt beslutningsgrundlag. Udfordringen er særligt udtalt ved bekendtgørelser, hvor konsekvensvurderinger ofte ikke offentliggøres, selvom de faktiske byrder kan være betydelige.

FSR – danske revisorer foreslår:

Vi foreslår, at ny regulering hviler på et solidt og oplyst grundlag. Skatteministeriet bør forpligtes til at udarbejde mere gennemsigtige beregninger – eventuelt baseret på dialog med erhvervslivet.

Uden gennemsigtige konsekvensvurderinger risikerer selv velmente reformer at pålægge borgere og virksomheder byrder, der overstiger de tilsigtede gevinster.

En konkret løsning kunne være, at konsekvensvurderingerne udarbejdes af et uvildigt og uafhængigt organ. Alternativt, at grænsen på 4 mio. kr., i relation til administrative byrder for erhvervslivet, nedsættes.

29. Lovtekniske krydshenvisninger

Lovtekniske krydshenvisninger udgør en væsentlig udfordring for både borgere og virksomheder i deres forsøg på at identificere og efterleve gældende ret. Den fragmenterede regulering, hvor centrale materielle regler forudsætter opslag i flere bestemmelser på tværs af lovgivningen, indebærer en betydelig kompleksitet, som i praksis kan vanskeliggøre korrekt anvendelse af lovgivningen.

Selvom krydshenvisninger i visse tilfælde er lovteknisk begrundede, bør der gælde et grundlæggende klarhedshensyn, hvorefter reguleringen udformes og systematiseres på en måde, der understøtter umiddelbar forståelighed. Dette er en forudsætning for effektiv efterlevelse og for borgeres og virksomheders mulighed for at indrette sig i tillid til gældende ret.

Når regelsættet er vanskeligt tilgængeligt og uigennemskueligt, øges risikoen for utilsigtede fejl. Det gælder også blandt professionelle rådgivere.

FSR – danske revisorer foreslår:

Vi foreslår, at Skatteministeriet systematisk gennemgår lovgivningen for uhenigtsmæssige krydshenvisninger. Og desuden fremadrettet - så vidt muligt - begrænser anvendelsen af lovtekniske krydshenvisninger. Lovgiver bør i højere grad tilstræbe klarhed og gennemsigtighed.